

**Francisci Monacelli Eugubini J. U. D. Protonotarii
Apostolici, olim Ecclesiæ Venusinæ, ac deinde Æsinatis
Vicarii Generalis, &c. Formularium Legale Practicum Fori
Ecclesiastici**

In Quo Formulæ Expeditionum usufrequentium de his, quæ pertinent ad
Officium Judicis nobile, continentur ; Opus Episcopis, Vicariis Generalibus,
Aliisque Iurisdictionem quasi Episcopalem exercentibus: necnon
Confessariis, Parochis, Cancellariis, cæterisque in dicto Foro versantibus,
apprimè utile ...

In qua præter formulas Declaratoriarum Censurarum, ponuntur aliæ
formulæ, tum Citationum, ac Monitionum pro validitate processuum
requisitarum, tum Decretorum, aliorumve actuum ad opportunitatem, &
ornatum materiæ incidentium; acceditque in calce Appendix miscellanea,
plura, ad Gubernium ...

Monacellus, Franciscus

Venetiis, 1709

Denunciationis Form. XLI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62433](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62433)

Denunciationis

F O R M U L A X L I

Hic auctoritate ordinaria denunciatur, & declaratur excommunicatus N. Vicarius Generalis Capituli proximæ præteritæ Sedis vacantis ex eo, quia contra prohibitionem expressam Constitutionum Apostolicarum, sine necessitate, & forma sibi in eis præscripta non servata, abutendo auctoritate officii auctus fuit pluries ingredi in clausuram Monasteriorum Monialium hujus Civitatis. Ut igitur ab omnibus evitetur, &c.

N. Episcopus N.

Loco ✠ Sigilli

N. Aſſuarus.

V E L

Con auctorità ordinaria si denuncia, e dichiara Scommunicato di scommunicata maggiore N. Vicario Capitulare della prossima passata Sede Vacante, perche contro la prohibitionè expressa delle Constitutioni Apostoliche, senza necessitā, e giusta causa, e senza osservanza della forma al suo officio prescitta, abusandosi dell'autoritā della carica, & entrato più volte nella Clausura de Monasterj di Monache. Acciocche dunque sia da tutti evitato, &c.

N. Vescovo N.

Luogo del ✠ Sigillo

N. Attuario.

ADNOTATIONES.

VIS ACTIS SYNDICATUS. Ex actibus enim Syndicatus, si Vicarius defecerit, remanebit instructus processus, ex quo Episcopus poterit illum censura punire, tenetur etenim Vicarius Capituli stare Syndicatus, & reddere rationem novo Episcopo Successori suæ administrationis; qui successor, si eum alicujus criminis reum inveniatur, auctoritate tributa à Concilio Trid. c. 16. sess. 24. de reform. punit, ut communiter tradunt Piassec. in prax. par. 2. cap. 4. art. 1. de person. Judic. num. 16. ver. similiter, Pac. Jord. elucubry. tom. 2. lib. 12. tit. 2. num. 43. ubi resolutionem Sac. Congr. Concilii refert Galle-mart. collect. in Concil. d. c. 16. num. 4. Pirhing. in jus can. l. 1. tit. 28. n. 79. ver. porro.

Hunc autem Syndicatum Episcopus facere non omittat, nec reputet hanc omissionem esse levem: quia Concilium Trid. d. c. 16. sess. 24. non consulit, aut hortatur Episcopum, ut recipiat rationem administrationis officii à Vicario, & aliis Officialibus Capituli; sed ei præcipit, & imperat illis verbis *rationem exigat*, & per consequens Episcopus scienter, omittens id facere contra præceptum Concilii non est immunis a culpa mortali, per text. factis clarum in c. nulli fas 19. dist. & ex aliis juribus ad hoc probandum adductis à Fagnan. in c. quoniam n. 22. de constit. & in c. à crapula num. 21. de vit. & honest. cleric.

Idque optima ratione à Concilio ordinatum fuit, quia inde non parva proveniunt bona; hoc enim timore perterriti Vicarii Capituli, æquidò officio fun-

K 4 gun.

guntur suo; at dum vident syndicatui sub-
jici non debere, sæpe aliqui fortè præva-
ricatores fiunt, justitiam passionibus ducti
subvertunt, disciplinam enervant, &
omni gratia, vel præmio pro arbitra-
tu gerunt.

4. *Præter alios notabiles defectus.* Per
hanc Formulæ expressionem datur intel-
ligi, quod si Vicarius Capituli grava-
retur in Syndicatu de aliis criminibus ad
Officium spectantibus magis contra eum
urgeret præsumptio malæ fidei ingressus
in Clausuram Monialium, adeo ut rigi-
dius mereretur plecti, v. g. si constaret
Decreta, rescripta, licentias per gratiam
vel Sordes concessisse: multas pecunia-
rias, reis pro delictis inflictas, locis piis
ad formam Concilii non applicasse: ludos,
& illicita à Sac. canonibus prohibi-
ta Clericis explicitè concessisse, & non
prohibuisse: Clausuram Monialium cus-
todire non procurasse, & neglexisse: dis-
tributiones quotidianas, cum esset Ca-
nonicus, quamvis Choro non interfue-
rit, percepisse: (nam illas non lucratur,
nisi choro intersit, ut reprobato Garc. *de*
benef. par. 3. cap. 2. n. 359. firmat Monet.
de distrib. par. 2. q. 11. n. 83. & plurib. seqq.)
loca Diœcesis ante lapsum anni à postre-
ma Episcopi defuncti visitatione, visitas-
se, & procuracionem exigisse, (visitare
enim non potest, nisi post lapsum anni à
die ultimæ visitationis, Barbof. *de cano-*
nic. cap. 42. nu. 7. 70. & 71.) alienationi
bonorum Capituli, vel Ecclesiarum con-
tra formam juris, assensum præstasse:
Ecclesias Parochiales Pastore viduas,
de Æconomo, seu V. Curato non provi-
dissè. Hæc enim cadunt sub syndicatu.
7. Non posset tamen, neque deberet
Sindicari 1. de facultate data absolvendi
à casibus Episcopo reservatis 2. de ab-
solutione excommunicationis incurasæ
ob levem percussione Clerici 3. de
translatione Beneficiorum simplicium
ab Ecclesiis collapsis 4. de reservatione
jurispatronatus, in fundatione Beneficii,
vel Ecclesiæ 5. de licentia data pro fun-
datione novi Conventus 6. de dispen-
satione concessa interstitiorum 7. de
Decretis interpositis pro alienatione bo-
norum Ecclesiæ ad formam *c. terrulas*

11. *quæst. 2. 8.* De dispensatione denuncia-
tionum pro matrimonio contrahendo,
nam hæc jure ordinario dare, & concede-
re potest Vicarius Capituli.

De prima docet Graff. *dec. aurf. par. 2. 8*
lib. 3. cap. 27. nu. 23. & adest declaratio
S. Congreg. Conc. 3. Decembr. 1632. quam
refert Barb. *decif. Apost. collect. 717. nu. 5.*
De secunda idem Graff. *consil. 8. n. 20. lib.*
5. par. 2. de sent. excom. Fagn. *in c. perve-*
nit nu. 16. ver. similiter de sent. excom. De
tertia idem Fagn. *in c. his quæ nu. 56. de*
majorit. & obed. De quarta, Barb. *alleg. 70.*
num. 32. & est hodie indubitatum, quia
cum non possit Capitulum (resistentibus
Decretis Sac. Congregat.) facultatem
Vicario restringere, & sibi aliqua specia-
lia reservare, sed plenam jurisdictionem
in eum transferre teneatur, prout à me
ostensum fuit *par. 1. tit. 1. ad for. 2.* hæc
facultas specialiter tributa censetur, Ven-
trigl. *in prax. par. 2. annot. 15. num. 61.*
Amohtaz *de caus. piis tom. 2. lib. 5. cap. 5.*
n. 35. & 37. De quinta licet DD. inter se
pugnent, & plures innixi Decreto Sac.
Congr. Concilii quod refert Barb. *dec. Apost.*
d. collect. 717. n. 17. tenèant, quod Vica-
rius Capituli hanc licentiam concedere
non possit, prout sunt, Donat. *prax. rer.*
regular. tom. 2. par. 2. tract. 1. de monast.
edific. quæst. 18. nu. 2. Lauret. de Franc.
contr. par. 1. n. 506. Card. de Luc. *disc. 29.*
num. 17. nihilominus contraria sententia,
quæ sustinet Vicarium Capituli posse il-
lam concedere) servatis tamen, & con-
currentibus requisitis Constitutionum
Apostolicarum Clem. VIII. & Gregorii
XV. verior est, quia hæc facultas com-
petit Episcopis de jure communi, ut pa-
tet ex *c. quidam, & c. de Monachis 18.*
quæst. 2. & per consequens cum sit actus
jurisdictionis ordinariæ transit in Capitu-
lum, & hanc amplectuntur Fagn. *in c.*
non amplius nu. 70. de instit. Pignatell. con-
sult. 179. nu. 46. tom. 1. Passerin. in c. cum
ex eo de excess. prælat. in 6. num. 23. in fin.
qui testatur ita fuisse decisum a Sac. *Congr.*
Episc. & Regular. Verum est tamen,
quod cum sit res ardua, & requirat spe-
cialem industriam, laudabilius est, quod
abstineat.

De sexta nec minus dubitatur, quia 9
facul-

facultas dispensandi ordinandos ab interstitio, tanquam jurisdictionis ordinariæ, transit in Capitulum, siue in eius Vicarium, prout declarasse Sac. Congr. Concilii in Astoricensi 21. Aprilis 1595. refert Gallemart collect. in Concil. Trid. sess. 23. c. 11. n. 1. & tradunt Biff. hierurg. lit. I. n. 199. §. 5. & alii, quos citavi p. 1. tit. 1. ad form. 2. num. 26. Et quamquam non ignorem, Marchett. in prax. Vicar. capit. par. 2. tit. 14. num. 19. tenere, quod Vicarius Capituli si habeat facultatem à Sac. Congregatione concedendi intrà annum dimissorias non possit dispensare ordinandum ab interstitio; adhuc firmiter dico, affirmoque, quod in hoc Marchett. fallitur, quia Concilium nunquam prohibuit, neque abstulit Capitulo, Sede vacante, facultatem dispensandi ordinandos ab interstitiis, sed tantum dimissorias intrà annum non arctatis inhibuit; undè ablato per licentiam isto obstaculo, dispensatio ab interstitiis remanet, sicut priùs in facultate Vicarii, nec indiget Superioris dispensatione. Quarant. in sum. bullar. verb. Capitulum Sede vacante vers. decimo quæro §. Et refertur.

10 De septima non ambigitur: nam Vicarius Capituli potest interponere Decretum pro alienatione bonorum Ecclesiarum servata dispositione c. terrulas 11. quæst. 2. glos. in clem. unica verbo conferantur de rer. perm. Quarant. in sum. bullar. verb. Capitulum Sede vacante n. 1. ver. sexto quæro Pac. Jordan. elucubr. tom. 2. lib. 12. tit. 2. de Vic. capit. n. 27. Ventrigl. in prax. par. 2. annot. 15. §. 1. n. 27. non tamen si bona, quæ servari possunt, essent mensæ Episcopalis siue Episcopatus, quia hæc alienari non possunt sine licentia Papæ, ut dicit Zeech. de republic. Eccles. de Capitulo, & Canonic. cap. 24. num. 11. vers. Decimo nil potest.

De octava Pac. Jord. elucubr. tom. 1. lib. 3. tit. 7. n. 10.

11 Sibi ratione officii à jure tributa. Potest enim Vicarius Capituli jure suo ordinario visitare septa monialium Episcopo subiectarum in temporalibus, & spiritualibus; Monasteria verò Sedi Apostolicæ immediatè subiecta, & quæ perpetuò Episcopali muneri sunt com-

missa, & delegata juxta cap. 9. Concilii Trid. sess. 25. de regular. spiritualiter tantum, Barb. de Canonic. & dignit. cap. 42. n. 71. & 107. Ventrigl. in prax. p. 2. annot. 15. §. 1. n. 19.

Et etiam à laicis invenibus associatus. 12 Prælati, & alii Superiores, Clausuram Monialium ingredi non possunt sine aliqua necessitate, qua occurrente, debent esse associati paucis, gravibus, ætate maturis, & Ecclesiasticis personis, ut citata Bulla Gregorii XIII. disponit, & est etiam expressum in jure, ut in cap. ut juxta de offic. ordin. & in Clementina attendentes de stat. Monach. §. Ipsos autem, & ibi glos. & declaratum à Sac. Cong. Episc. & Regular. in Gallipolitana 22. Martii 1615. his verbis -- Congreg. decrevit Episcopum, non nisi in necessitatis articulo, & gravibus, maturæque ætatis Ecclesiasticis personis associatus Monasteriorum Monialium septa ingredi posse, & eadem repetit Gavant. in manual. Episc. verb. monialium clausura num. 46. ubi ait -- quibus cura est Monialium, non possunt ingredi, nisi in casibus necessariis, cum paucis Senioribus, ac Religiosis viris.

Ex quibus planum fit, quod si Vicarius Capituli in ingressu clausuræ etiam in casu necessario, secum introduxisset laicos, & præsertim juvenes (prout in Formula supponitur) Constitutionis Gregorii ex hoc capite diceretur transgressor, quia licet DD. nostri antiquiores dubitaverint, an laici possent, nec ne, in visitatione Monasterii Monialium introduci, ex eo, quia citata Clementina Attendentes, loquitur simpliciter, de aliis Viris honestis, & maturis, & non distinguit, an debeant esse Clerici, vel laici, hodiè tamen dubitationem sustulit, tam ipsa Constitutio Gregorii, quam citatum Decretum Congregationis, in quibus prohibetur, quod laici non introducantur, quod & ita observari debere, eadem Congreg. mandavit in Tarvisina 20. Novembr. 1601. quæ habetur in originali registro fol. 205. etiam si essent Officiales, seu Santesi ejusdem Monasterii, ut in Genuen. 16. Januarii 1607. in registro fol. 2. & 3. & in Lucana 22. Jan. 1616. fol. 15. quæ De-

Decreta prout hic jacent refert testis fidelis Fagnan. in d. c. ut juxta n. 23. de offic. ordin.

14 Quæ Decreta intelligenda sunt de illis laicis, qui à prælatis, & Visitatoribus introducuntur ex levitate, & absque ullo justo motivo, v. g. quia sunt Visitatoris, aut alicujus Monialis consanguinei, & videre curiosi, vel nullam præstant, nec præstare valent Visitatori in re, quam gerit operam. Cæterum si Prælati Visitator occasione ingressus indiget in faciem loci ad succurrendum necessitati, vel promovendam utilitatem monasterii, consilio, & auxilio alicujus Periti laici, utique unum, aut plures secum ducere poterit, quia tunc laicus, non tanquam comes, & socios ingreditur, sed tanquam peritus necessarius, prout deducitur ex alia ejusdem Congregationis resolutione emanata 18. Febr. 1593. quam refert, & originaliter in Archivio Tragurien. servari testatur Pac. Jord. elucubrat. tom. 2. lib. 7. tit. 12. n. 103. in qua sic habetur. *Nel visitare i Monasterii delle Monache entrijo con V. S. o suo Vicario solamente persone Religiose, & honeste secondo la Bolla di Pio V. e non v'entri alcun laico, se non quando l'Ordinario lo giudicasse necessario per alcun giusto rispetto.*

15 Dubium igitur solum oritur circa numerum personarum qualitates requisitas habentium, quas Prælati, & alii Visitatores Ordinarii, & delegati, possunt secum ducere in clausuram, cum Bulla Gregorii numerum non determinet, hoc dubium movet, & resolvit Fagnan. loco mox citato n. 3. sic - *Ponderà primo nam in declaratoria Gregorii non determinatur numerus personarum, quas Prælati possunt secum ducere intra septa Monasterii Monialium, determinatur tamen in præcitata Clementina attendentes de stat. monach. à qua Constitutio Gregorii recipit interpretationem passivam, juxta text. in l. 2. cod. de noxal. unde si Visitatores introducerent plures, quam ocl o ibi (idest in Clementina) præfinitas, utique poena constitutionis non evaderent, & hoc planum.*

16 Nam ut ipse Fagn. n. 31. & seqq. probat, cum significatio illius verbi, paucis, in jure sit varia, non valet restringere di-

ctum numerum, sed arbitrio judicantis relinquitur, arbitrium verò ad juris correctionem non extendatur, sed potius à jure regulatur, numerum in d. Clementina præfixum attendendum esse, & cum Fagn. videtur concordare Pirhing. in jus can. lib. 1. tit. 31. de offic. ord. n. 98. vers. *notandum tertio* ubi loquens de eadem re concludit sic - *verum constitutio hujus c. locum tantum habet quando visitantur Monasteria Virorum, in visitatione verò Monasteriorum Monialium, servandum est, quod statuitur in Clementina 2. §. Ipsos autem Visitatores de stat. Monach. ubi definitur numerus admittendorum tempore visitationis Monialium &c. ex quibus bene inferitur, quod Visitatores excedentes dictum numerum octo, penas Constitutionis incurrerent, qui verò dicto numero contentatur legem non lædit, qui autem utitur minori, melius facit.*

Visa monitione. Si Vicarius Capituli 17 expleto syndicatu, ex quo constat ipsum reum esse de transgressione d. Bullæ Gregorii: monitus ab Episcopo - *ad dicendum causam quare, non debeat declarari incidisse in excommunicationem contentam in Bulla Gregorii XIII. quæ incipit. Dubiis &c.* appellet ab hac Censuræ comminatione, non debet recipi, nec admitti ejus appellatio, sed ad declaratoriam deveniendum erit, à qua si iterum appellaverit, tempore debito, tunc erit in publicatione censuræ super sedendum præfixo termino ad prosequendam appellationem, nisi transgressio Bullæ esset notoria, & cum aliquo scandalo sequuta, nam tunc posset Episcopus ad denunciationem devenire, non obstante appellatione post declaratoriam interposita, quia remedium appellationis in censuris latis à jure, admittitur, quoties Judex potuit in facto errare, & reum gravare, non autem quando factum est certum, & transgressio, cui annexa est censura, excusari non potest, ut supra jam dixi.

Incurrisse excommunicationem. Vicarius Capituli, qui dicitur Vicarius jurisdictionis Episcopalis, si in ingressu Clausuræ Monialium non servat formam traditam in d. Constitutione Gregorii XIII. pro

pro prima vice Interdictum, pro secunda suspensionem, & pro tertia excommunicationem incurrit, ut ibi cavetur, & planum est; neque me terret auctoritas contraria Bonacin. *de censur. & pœn. viol. clausur. quest. 4. punct. 5. n. 11. vers. ex dictis patet*, & Ventrigl. *in prax. par. 1. annot. 5. §. 1. n. 46.* astruentes, Vicarios Generales, vel Prælato sæculares Episcopo inferiores habentes quasi Episcopalem jurisdictionem, in Clausuram Monialium ingredienti, ut supra, non affici pœnis d. Constitutionis, neque aliam excommunicationem incurrire ea non servata, ex eo quia ibi non sunt expressi, imò miror, quod Viri tam docti potuerint in hanc ire sententiam.

19 Etenim volens Greg. XIII. dubium exortum super intelligentia suæ primæ Bullæ, quæ incipit -- *Vbi gratia* declarare, in hac alia, quæ incipit *Dubis* sic ait - Constitutione item nostra fuit provisum, nè cui in posterum, nisi in casibus necessariis septa Monasteriorum Monialium ingrediendi concederetur licentia, à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentia non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur, an liceat eis pro libito suæ voluntatis hujusmodi septa ingredi, vel potius servare debeant ipsi quæ regulam à Concilio præscriptam (Hæc in præmio) & in dispositiva - Nos omnem hæsitacionis materiam tollere, & viam scandalis præcinere, ac Sanctimonialium quieti consulere volentes, harum tenore auctoritate Apostolica declaramus, Prælatos omnes tam seculares; quam regulares, quibus cura, & regimen Monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi Monasteria prædicta, ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, à paucis, iisque Senioribus, ac Religiosis personis comitati &c. Quod si contrafecerint eadem auctoritate statuimus, qui Pontificalis dignitatis fuerint, eos pro prima vice, qua contrafecerint ab ingressu Ecclesiæ interdictos, pro secunda à munere Pontificali, & à Divinis suspensos ac deinceps ipso facto

absque alia declaratione excommunicatos existere; regulares verò omni officio, ac ministerio privatos excommunicationi similiter subjacere.

20 Verus propterea sensus istius Constitutionis est, quod omnes Superiores, qui aliena licentia non indigent ingredienti clausuram Monialium in casibus non necessariis, & non a paucis, ac senioribus & religiosis personis comitati, pro prima vice interdictum, pro secunda suspensionem à divinis, & pro tertia excommunicationem incurunt: neque dicendum, quod Vicarii Generales, & alii Prælati inferiores non fuerint nominati, neque expressi: tum quia non cortici verborum est inhærendum, sed legislatoris menti, cui verba debent infervire, vulgato *c. humana 22. q. 5.* tum quia satis illos expressit, & nominavit in Bullæ præmio, quod causam finalem, & mentem, ac animum loquentis ostendit ut pluribus cumulatis docet Barbof. *axiom. 192. per tot.* in illis verbis - *à nonnullis dubitatum fuisse sciamus circa personas, quæ alterius ad id licentiam non indigent, sed sui auctoritate officii nituntur*, ecce omnes Superiores, & in illis verbis dispositivæ ibi - *Nos omnem hæsitacionis materiam tollere volens, declaramus, Prælatos omnes, quibus cura, & regimen Monasteriorum Monialium quovis modo incumbit, facultate sibi ex officio attributa ingrediendi Monasteria*, ecce Vicarios Capitulares, quibus ut præmissum est, attributa est a jure facultas visitandi Monasteria Monialium.

21 Neque verba hæc per se clara, & effectivata restringi possunt ab aliis verbis subsequentibus ibi -- *qui Pontificalis dignitatis fuerint*, quia ex his solum inferitur, quod si Superior, qui contrafecerit, sit Pontificali dignitate insignitus, secunda vice præter suspensionem à divinis; etiam à munere Pontificali sit suspensus, non autem deducitur, quod cæteri Prælati inferiores pœnas non incurant, ut volunt Bonacin. & Ventrigl. quia si hoc esset verum, statim daretur præcedentium correctio, & contrarietas, quæ semper est vitanda, maximè quando verba sunt satis clara, ut hic, Rot. coram Coccin. *dec. 2338. nu. 3. & 6.* & passim alibi, & ordine inverlo gravius puni-

punirentur Episcopi, & Archiepiscopi, quam inferiores, & tamen ubi agitur de
 24 imponenda pœna censurarum, vel corporis afflictiva, mitius puniuntur existentes in dignitate, quam cæteri inferiores,
 25 ut docet *glos. punctualis in c. exigit de cens. in 6.* in figuratone casus *notab. 5. Passerin. in c. qui pontificali n. 7. de off. jud. deleg. in 6.* imò si talis interpretatio daretur, tota Bulla esset eversa, & quod ad præcedenda scandala ibi statutum fuit scandalis viam sterneret, cum isti Prælati Episcopo inferiores absque metu censurarum possent clausuram ingredi absque necessitate, & ad libitum, quod est intolerabile absurdum; Quare dum clarè constat de Pontificis constituentis mente, non debemus curare de
 26 verbis: quia non sermonis, sed rei est sermo subjectus *c. petitio de procurator.*
 27 Erronea quoque est alia propositio ejusdem Bonacinæ loco supra allegato firmata, nempe, quod tam Prælati Seculares, quam Regulares ingredienti clausuram Monialium ex causa necessaria, non incurrunt excommunicationem, si soli ingrediantur, vel si secum ducant personas non religiosas, nec senes: quia ut ipse dicit, pœnæ Constitutionis Gregorii, extenduntur solum ad ingredienti in casibus non necessariis: nam Pontifex Gregorius, declarando suam primam Bullam, per modum novæ legis, statuit, quod superiores, quia alterius licentia non indigent pro ingressu: facultate, quæ eis ex officio datur non utantur, nisi in casibus necessariis, & non nisi a paucis, & religiosis personis fuerint comitati, ut patet ex supra recitatis ver-
 28 bis ibi -- *facultate prædicta ita demum uti posse, si id faciant in casibus necessariis, & a paucis, iisque senioribus ac Religiosis personis comitati, & sic dum dicit -- si id faciant in casibus necessariis, ponit conditionem non modum Barb. dict. 364. nu. 1. & dum dicit, & a paucis comitati, virtute illius copulæ, & hanc aliam conditionem, prout juris est æqualiter conjungit, & duo principaliter requirit, nempe necessitatem, & socios senes, & Religiosos: ideoque ad evitandas pœnas constitutionis, non sufficit alterum verificari, sed debet per necessè utrumque*

concurrere, Gratian. *discept. 968. nu. 16.* Rot. coram Pamphil. *dec. 710. n. 6.* & in terminis d. Bullæ ponderant Fagnan. *loco supra allegato nu. 29.* Nicol. *lucubr. can. lib. 5. tit. 39. n. 200. vers. superiores:* aliàs sequeretur secundum laxam opinionem Bonacinæ, quod Prælati Episcopo inferiores, efficta aliaque ingressus in clausuram necessitate (quod effingere non esset difficile) possent sine testibus ingredi soli pro libito, & absque timore pœnæ: quo nihil absurdum, & nil injuriosius sanctioni Apostolicæ.

Concludendum propterea videtur, quod
 30 Vicarius Capituli, de ingressu in clausuram Monialium possit iudicari. Primò quando ingreditur sine necessitate de qua debet sibi constare per relationem Abbatissæ, & Monialium Crispin. *de visit. pastor. p. 2. §. 32. n. 113.* secundò quando secum duxit, & introduxit numerum superfluum, & excessivum personarum. Tercio quando est ingressus solus sine sociis, vel cum sociis laicis præsertim juvenibus: quia in his casibus, est constitutionis Gregorii transgressor, prout sunt omnes alii superiores, qui super eisdem delinquant. Ab excommunicatione au-
 31 tem, quam fortè incurrerit, poterit ab Episcopo absolvi, cum non sit reservata, ut probat Fagn. *in c. nuper n. 38. de sent. excom.* Cætera, quæ pertinent ad jus, tempus, & qualitate electionis Vicarii Capitularis tradidi *tom. 2. tit. 16. for. X. n. 13.*

De excommunicatione contenta in Clementina 1. de privileg.

Regulares, qui Sacramenta Eucharistiæ, vel extremæ Unctionis infirmis secularibus ministrant, vel matrimonia solemniter benedicunt sine licentia Parochi expressa (exceptis casibus privilegiatis) excommunicationem Papæ reservatam incurrunt, ut habetur in hac Clementina. Quare constituto de id. Sacramentorum administratione inficio Parocho per eos facta, poterit Episcopus eodem Parocho, vel Promotore Fiscali instante, contrafacientes excommunicatos denunciare, præmissa declaratoria.

Sen-